పెన్సిలిన్ ఐపోయింది

బీనాదేవి

అలా ఎంతసేపు ఆ వరండాలో కూర్చుందో ఆ ముసలమ్మకి తెలీదు. కాని సుమారు ఓ గంట గడిచేక హాస్పిటల్ తలుపులు తెరుచుకున్నాయి. తను మొక్కిన దేవుడు స్వయంగా వచ్చి తన కోసమే గుడి తలుపులు తెరచినట్టనిపించిందామెకి. ఆలస్యం చేస్తే తన దేవుడు మాయమైపోతాడేమోనన్న ఆతృతతో భుజంమీదున్న పిల్ల బరువుకి తూలుతూ ఆమె లోపలికి వెళ్ళింది.

అప్పటికే కుర్చీలో కూర్చొని తలొంచుకొని ఏదో రాసుకుంటున్న డాక్టర్ రాజేశ్వ్రావు తలెత్తకుండానే అడిగేడు.

"పేరు?"

ముసల్ది మాట్లాడలేదు. పసిదానికి పేరు లేదు

జవాబు రాకపోవడంతో తలెత్తి చూసేడు డాక్టరు. ఎదురుగా నిల్చున్న ముసలమ్మ పుట్టగానే చచ్చిపోయి ఎదిగి, ముసలైపోయిన శవంలా ఉంది. చచ్చిపోయిన పాము చివర్న వేలాడుతున్న ఎండు కాయలా ఆమె భుజాన వేలాడుతోంది ఓ పిల్ల. ఆ పిల్లకి నాలుగేళ్ళ వయసూ, నాల్రోజుల జ్వరమూ ఉన్నాయి. ముందు ముందు తను పడవలసిన బాధలన్నీ ఎదురుగా కన్పిస్తున్నట్టు, వాటిని చూడలేక భయపడిపోయినట్టు. ఆ పిల్ల కళ్ళు బెదురుతున్నాయి. జబ్బు ముసలిదానికా, పిల్లకా అన్నట్టు ఆశ్చర్యపోయేడతను. ఇద్దరూ "కంపు జబ్బు" చేసినట్టు దుర్వాసన కొడుతున్నారు.

"ఏమిటి సుస్తీ?"

"నాల్రోజులై ఒళ్ళు కాలిపోతున్నాది. పడవలా పడిపోనాది పిల్ల."

స్టెత్ తీసుకొని లేచాడతను "ఏమౌతుంది నీకీ పిల్ల?" అని పరామర్శిస్తూ.

పరీక్ష పాసై పదినెలలూ, ఈ తాలూకా హాస్పిటల్లో చేరి ఆరు నెలలే అయినప్పటికీ తన మీదున్న ముగ్గురు పెద్ద డాక్టర్లకంటే తానే పాప్యులర్ అయిపోవాలని అతని ఆశ.

"కూతురు....మిగిల్చిపోనాది."

ఆ పిల్ల చనిపోయిన ఆమె కూతురు మిగిల్చిపోయిన మన్ను. ఆమె [illegible]లల మంట.

పరీక్ష చేస్తున్న అతనికి ఆ పిల్ల ఊపిరి వడగాలిలా తగిలింది. జ్వరం చాలా ఉంది దగ్గడానికి ఓపికలేని ఆ పిల్ల చిన్నగా బెక్కుతోంది. చూడగానే అర్థమైపోయిందతనికి - అది న్యూమోనియా అని.

వెంటనే ప్రిస్క్రిప్షన్ రాయబోయి ఏదో డైలమాలో పడినవాడిలా ఆగిపోయేడు.

చాలామంది డాక్టర్లు చాలాసార్లు డైలమాలో పడతారు. ఫలానా వాడికి ఎంటెరిక్ ఫీవరా? వైరల్ ఫీవరా? ఆరో నెంబరు బెడ్డుకి గేస్ట్రిక్ అల్సరా? స్టమక్ కేన్సరా? అని జబ్బుల విషయంలో పడవచ్చును. మూడో నెంబరు ముసలతని కడుపునొప్పి మందుల్తో తగ్గుతుందా? సర్జరీ చేసేయాలా? పదో నెంబరు పంచ కళ్యాణి పైన్‌ఫుల్ పీరియడ్స్‌కి "ఈస్ట్రోజిన్స్" ఇవ్వాలా? యుటిరస్ పీకెయ్యాలా? అని వైద్యం

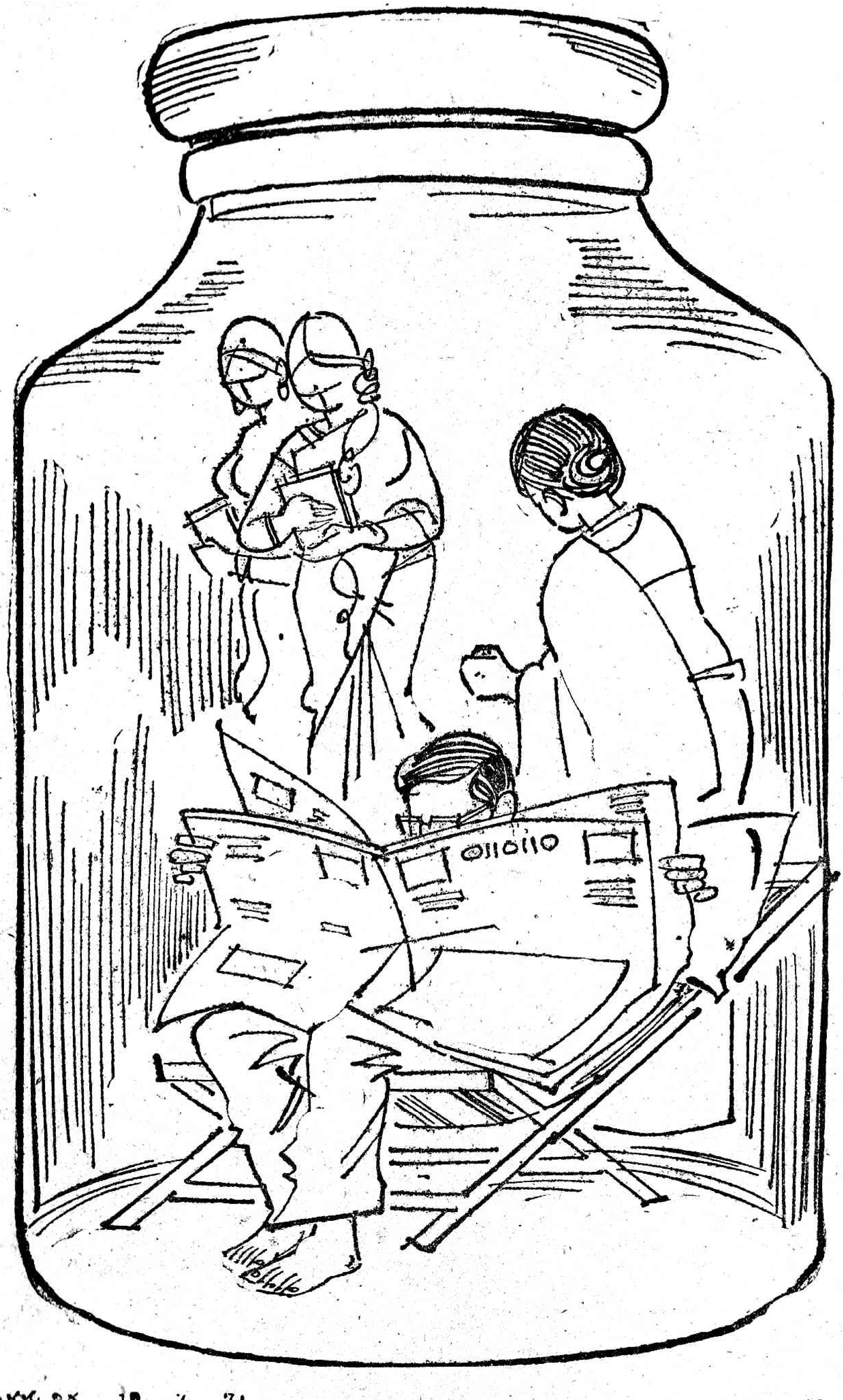

విషయంలో పడవచ్చును. మందులు కొనుక్కోలేని ముష్టి పేషెంట్లకి శాంపులిచ్చి పుణ్యం కట్టుకోవడమా? వాటిని షాపులకి తోలేసి వాళ్ళని ఖర్మకి వదిలేసి పాపం పోసుకోవడమా? అని పాప పుణ్యాల విషయంలో పడవచ్చును. అదే యే కుర్ర డాక్టరో అయితే తనతో తిరిగిన పిల్లకి పూలదండ వేయాలా? అమ్మా నాన్నా కుదిర్చిన అమ్మాయికి పసుపుతాడు కట్టాలా? అని ప్రేమ డైలమాలో పడవచ్చును. తన కూతుర్ని మెడిసిన్ చదివించాలా, మేనరికం చేసేయాలా? అని మరో పెద్ద డాక్టరు పిల్ల డైలమాలో పడవచ్చును. డాక్టర్లు కూడా మనుషులే కాబట్టి, ఆదర్శంగా బ్రతకాలా, ఐశ్వర్యంతో బ్రతకాలా? మంచిగానా, చెడగానా? అని బ్రతుకు డైలమాలో పడవచ్చును

ఐదేళ్ళ క్రిందట - డాక్టర్ జగన్నాథం సరిగ్గా ఇదే డైలమాలో పడ్డాడు. అప్పుడతను వరండాలోని తన పాత పడక్కుర్చీలో పడుకొని ప్రక్కనే ఉన్న వ్యక్తిని పట్టించుకోకుండా పైకప్పువంక చూస్తున్నాడు. ఆ ప్రక్క వ్యక్తి ముక్కు చూస్తే ముప్పైయేళ్ళుంటాయనిపిస్తుంది. జుత్తు చూస్తే యాభై పైనే అనిపిస్తుంది. కళ్ళు చూస్తే ఇరవై లోపు, మీసం చూస్తే పదహారు పైనే అనిపిస్తుంది. కాని ఆమె వయసు నలభై. ఆమె జగన్నాథం భార్య యశోద. ఈ యశోదకి కన్న కొడుకులు గాని, పెంపుడు కొడుకులు గాని లేరు. కాని యిద్దరు కూతుళ్లు. వారికి యింకా పెళ్ళి కాలేదే అన్న బెంగ. యిటుపై అవుతుందో అవదోనన్న భయమూ ఉన్నాయావిడకి. అంతకు ఐదు నిముషాల క్రితమే తన బెంగా భయమూ అతనితో మొరపెట్టుకొంది.

ఆనాటి వరకూ అతనికెలాంటి బెంగా, భయమూ లేవు. హాస్పిటలే అతని ప్రపంచం. డ్యూటీయే అతని వ్యసనం. ఫస్టు తారీఖున జీతం తీసుకొచ్చి భార్య చేతులో పోయడం మినహా అతనికి సంసారంతో ఏ మాత్రం సంబంధమూ లేదు. వేళకి అన్నం పెడితే తినడమే గాని, పెట్టకపోతే ఎందుకు పెట్టలేదని కూడా అడిగెరగడు. అతనికెప్పుడూ ఏ విషయమూ పట్టేదికాదు. "ఏమిట్రా యిదని" ఎవరన్నా దగ్గర వాళ్ళడిగితే "ఏదెలా జరగాలో అలా జరుగుతుంది, మనం పట్టుకుంటే ఆగుతుందా? వదిలేస్తే మానేస్తుందా? మన పని మనం చేసుకుంటే సరి" అంటూ ఒక వెర్రి వేదాంతపు నవ్వు నవ్వేవాడు.

ఆ నవ్వు అతనికి చిన్ననాటి నుంచీ ఉంది, అరమార్కు అర్థించకుండా, అతి చిన్న రికమండేషనైనా లేకుండా ఒకటో తరగతినుండి యం. యస్. జనరల్ సర్జరీ వరకూ మంచి మార్కుల్తోనే పాసయ్యేడతను.

తను అందగాడే అయినప్పటికి అప్సరస భార్య కావాలని కోరుకోలేదు. అక్షర జ్ఞానంలేని తన తల్లిదండ్రులు ఐదో క్లాసు పాసైన యశోదని కుదిర్చినప్పుడు సంతోషంగా పెళ్ళి చేసుకున్నాడు.

అతనికి సంపాదనమీద కూడా అట్టే ధ్యాసలేదు. అందుకే, సర్వీసులో పదిహేనేళ్ళైనా సివిల్ సర్జనై ఐదేళ్ళైనా పాత కారు కాదు కదా. చివరికి పది రూపాయల బేంకెకౌంటు కూడా లేదు.

అలాగని అతనికే కోరికా లేదనుకోవడం పొరపాటు. అతనికున్న ఒక్క కోరికా తను మనిషిగా, డాక్టరుగా పదిమందిచేత మంచివాడనిపించుకోవాలని. అతని కోరికకి అతని భార్య ఏనాడూ అడ్డు రాలేదు. అతను రోజులో ఇరవై గంటలు హాస్పిటల్లో గడిపినా కనీసం మిగిలిన నాలుగ్గంటలైనా తనతో గడపమని ఆవిడే నాడూ అడిగెరగదు. పెళ్ళినాడు పుట్టింటివారు పెట్టిన పట్టుచీర తప్ప మళ్ళీ పట్టుచీరనీ, పందిరి మంచాలనీ కోరలేదు. అర్ధజీతం అత్తారికి పంపించేసినా అదేమని

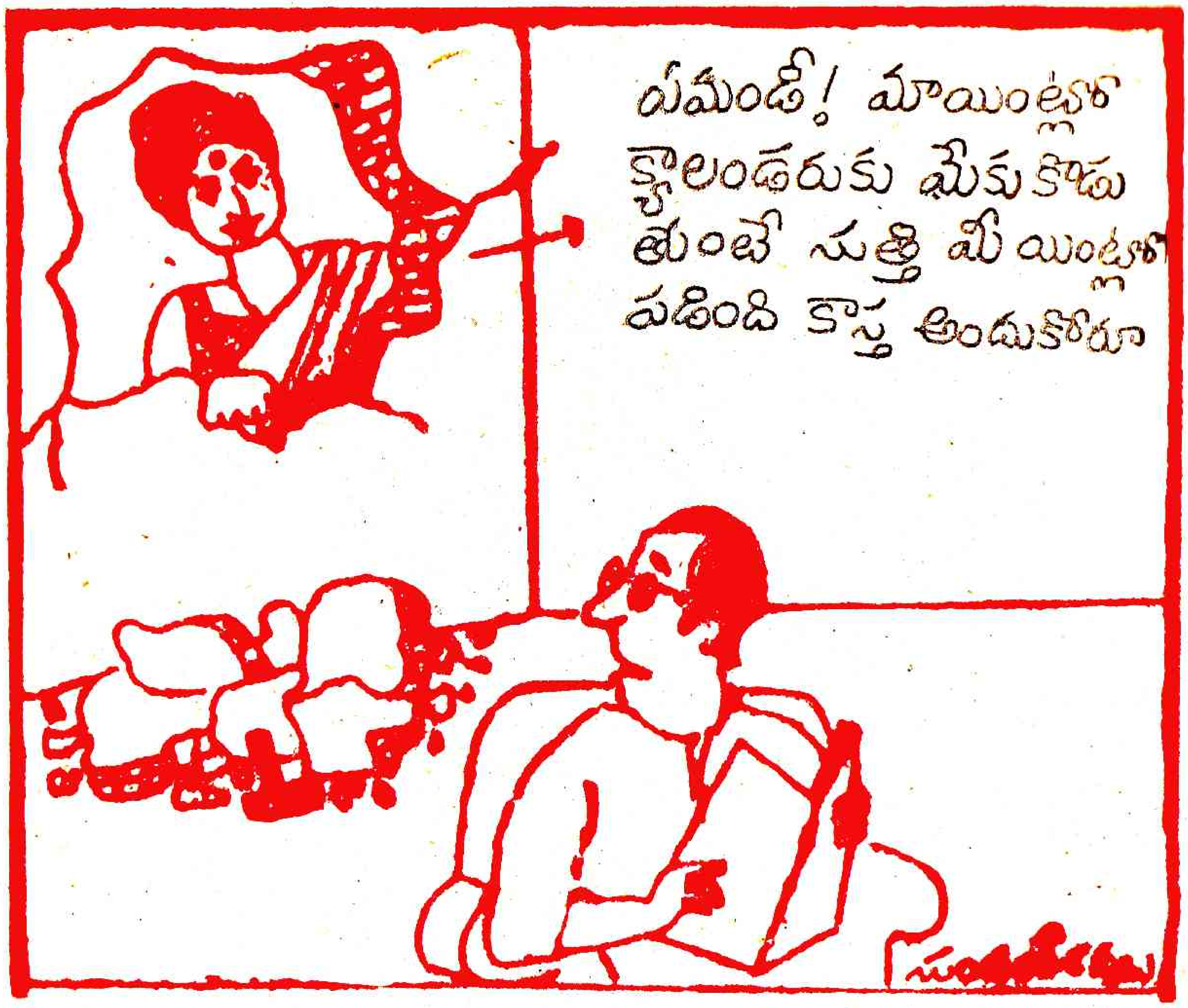

అడ్డుచెప్పలేదు. ఆవిడకున్న ఒక్క కోరికా మెడిసిన్ చదువుతున్న తన కూతుళ్ళిద్దరికీ కాస్త మంచి సంబంధాలు చూసి పెందలాడే పెళ్ళిళ్ళు చేసేయాలని. ఆ కోరిక నెరవేరాలంటే జగన్నాధాన్ని బాధపెట్టక తప్పదు.

తన పిల్లల పెళ్ళి బాధ్యత పూర్తిగా తనదేనని ఆతనికామె చెప్పేవరకూ తట్టలేదు. తట్టిన తరువాతకూడా అతను పెద్దగా బాధపడలేదు. కళ్యాణ ఘడియ రావాలేగాని పెళ్ళెంతసేపు అనుకున్నాడు. కాని. తనొకటి తలిస్తే కాబోయే అల్లుడు మరొకటి తలుస్తాడు.

"అల్లాన్ను రెండు లక్షలిస్తామని వచ్చారు. మీ అమ్మాయికూడా డాకరే కాబట్టి మా వాళ్ళని లక్షకి ఒప్పిస్తాను. మా యిద్దరి చదువూ ఐపోయింది కాబట్టి మమ్మల్ని ముందు కౌలాలంపూరు, తరువాత అమెరికా పంపించేయండి. అక్కడే సెటిలై పోతాం అఫ్‌కోర్స్. మీరూ అక్కడికే వచ్చేయొచ్చు-రిటైరయ్యాక' అన్నాడు పెద్దమ్మాయిని ప్రేమించిన ఓ రిచ్ డాకర్.

"మేమూ లక్షకే వచ్చేవాళ్ళం. కాని మీ అమ్మాయింకా ఫోర్తియరే కదా, చదువు పూర్తయేదెప్పుడు ఆర్జించేదెప్పుడు. మరం చేత ఒకటిన్నరయితే మాకే అభ్యంతరం వుండదన్నాడు ఓ పిహెచ్ డీని కన్న తండ్రి. ఆ కుర్రాడికి అరెకరా పొలవూ, ఆరుమెళ్ళ జుట్టూ తప్ప యింకేమీ లేవు.

అప్పటి వరకూ బుద్ధావతారం లాంటి జగన్నాధం యివన్నీ విన్న మీదట నరసింహావతారం ఎత్తేసి పెళ్ళి వారి పేగులు పీకేసి తన పిల్లల మెళ్ళో వేసేస్తానన్నాడు. అతని వాలకం చూసిన యశోద ముందు భయపడింది. ఆ తరువాత బతిమాలింది. పేగులు పీకినంత మాత్రాన పెళ్ళిళ్ళు కావంది. దానికి కావలసింది

ఓర్పు. డబ్బూగాని. కోపమూ పేగులూ కావలంది. కాబట్టి డబ్బు సంపాదించే మార్గం చూడమంది. ఆనాటినుండీ అతను ఆలోచన్లో పడ్డాడు.

మళ్ళీ ఈ రోజు యశోద పిల్లల పెళ్ళి విషయం ఎత్తడంతో అతను డైలమాలో పడ్డాడు. మంచిగా బ్రతికి మసైపోవాలా? చెడ్డగానైనా సరే డబ్బార్జించాలా అన్న అతని డైలమాని యశోద కళ్ళల్లో తిరిగిన కన్నీరు "ఎలాగైనాసరే డబ్బే అర్జించాలి" అన్న నిర్ణయంగా మార్చింది.

అంతే-

ఆ రోజునుండీ హాస్పటల్ అతని క్లబ్బయింది. డబ్బే అతని ప్రపంచమయింది.

ఎవరైనా సరే డబ్బార్జించాలన్న నిర్ణయం తీసుకోవాలేగాని మరిక వాళ్ళకి మంచి చెడ్డా, గొప్పా-బీదా, నీతి-నిజాయితీ, పాపం-పుణ్యం, ఉచ్చం-నీచం, అన్నే విచక్షణుండదు. జగన్నాథానికూడా యిప్పుడేవిచక్షణాలేదు.

అతను పేషెంట్లకి బెడ్‌లమ్మేడు. బల్లెక్కింది బేరాలాడేడు. తోటీలకీ, ఆయాలకి పోస్టింగులమ్మేడు, దొంగ సర్టిఫికెట్లమ్మేడు. మర్డరు కేసుల్లో సాక్ష్యాలమ్మేడు. ఒకటేమిటి? పెళ్ళాం, పిల్లలూ మినహా అమ్మతగ్గవన్నీ అమ్మేడు. డబ్బు సంపాదించటానికి వందమార్గాలుంటే అతనే ఒక్క మార్గాన్నీ వదల్లేదు.

దానితో—

అయిదేళ్ళు తిరిగేలోపల అద్దెకొంపని ఐదంతస్తుల మేడ చేసేసేడు, దాని పోర్టికోలో యింపోర్టెడ్ కారుని దించేసేడు. బేంకలో ఐదు లక్షలు కూడబెట్టేశాడు.

ఇప్పుడతని పెద్ద కూతురు అమెరికాలో ఉంది.

చిన్నకూతురు స్విడ్జర్లాండులో ఉంది.

యశోద ఎప్పటిలాగే వున్నా ఆమెకొకప్పుడున్న ఒక్క దిగులూ యిప్పుడు లేదు.

జగన్నాథ మిప్పుడు డైలమాలో పడే స్థితినుండి D. M. O. గా ఎందర్నో డైలమాలో పెట్టే స్థితికి చేరుకున్నాడు.

* * *

ప్రిస్క్రిప్షన్ రాస్తూ ఆగిపోయిన డాక్టర్ రాజేశ్వర్రావుకి ఆలోచన్లు ఆగలేదు. ఆ జబ్బుకొక్కవలసిన మందు ఆ హాస్పిటల్లోలేదు. బయటుంటుందిగాని ఈ ముసలమ్మకి కొనుక్కొనే శక్తిలేదు. ఉన్న మందే ఇస్తే ఆ జబ్బు తగ్గుతుందో, తగ్గదో? తగ్గకపోతే ఆ పిల్ల బతుకుతుందో లేదో? ఆ పసిదికూడా చనిపోతే ఆ ముసల్ది వచ్చి శపిస్తుందో? ఏవో? కానీ చేసేదేవుంది ఉన్నమందు రాసిచ్చేయడం తప్ప!

ఆలోచన్లు ఆపిన రాజేశ్వర్రావు కాగితంమీద 'సల్ఫా' బిళ్ళలో మరో 'ఉల్ఫా' బిళ్ళలో రాసిస్తూ భగవంతుడికి క్షమాపణ చెప్పుకుంటున్నట్టుగా సన్నగా గొణుక్కున్నాడు.

మూలశంకకు
త్వరగా
నమ్మకమైన
హెడెన్సా
విరేచనముతో
చికిత్సను పొందండి
—శస్త్రచికిత్స
అవసరములేదు!
Bensons-2141-TEL

ఓర్పు. డబ్బుగాని. కోపమూ పేగులూ కావంది. కాబట్టి డబ్బు సంపాదించే మార్గం చూడమంది. ఆనాటినుండి అతను ఆలోచన్లో పడ్డాడు.

మళ్ళీ ఈరోజు యశోద పిల్లల పెళ్ళి విషయం ఎత్తడంతో అతను డైలమాలో పడ్డాడు. మంచిగా బ్రతికి మసైపోవాలా? చెడ్డగానైనా సరే డబ్బార్జించాలా అన్న అతని డైలమాని యశోద కళ్ళల్లో తిరిగిన కన్నీరు "ఎలాగైనాసరే డబ్బే అర్జించాలి" అన్న నిర్ణయంగా మార్చింది.

అంతే-

ఆ రోజునుండీ హాస్పటల్ అతని క్లబ్బయింది. డబ్బే అతని ప్రపంచమయింది.

ఎవరైనా సరే డబ్బార్జించాలన్న నిర్ణయం తీసుకోవాలేగాని మరిక వాళ్ళకి మంచి చెడ్డా, గొప్పా- బీదా, నీతి- నిజాయితీ, పాపం-పుణ్యం, ఉచ్చం- నీచం, అనే విచక్షణుండదు. జగన్నాధానికూడా యిప్పుడే విచక్షణాలేదు.

అతను పేషెంట్లకి బెడ్లమ్మేడు. బల్లెక్కించి బేరాలాడేడు. తోటీలకీ, ఆయాలకి పోస్టింగులమ్మేడు, దొంగ సర్టిఫికెట్లమ్మేడు. మర్డరు కేసుల్లో సాక్ష్యాలమ్మేడు. ఒకటేమిటి? పెళ్ళాం, పిల్లలూ మినహా అమ్మతగ్గవన్నీ అమ్మేడు. డబ్బు సంపాదించటానికి వందమార్గాలుంటే అతనే ఒక్క మార్గాన్నీ వదల్లేదు.

దానితో—

అయిదేళ్ళు తిరిగేలోపల అద్దెకొంపని ఐదంతస్తుల మేడ చేసేసేడు, దాని పోర్టికోలో యింపోర్టెడ్ కారుని దించేసేడు. బేంకులో ఐను లక్షలు కూడబెట్టేశాడు.

ఇప్పుడతని పెద్ద కూతురు అమెరికాలో ఉంది.

చిన్నకూతురు స్విడ్జర్లాండులో ఉంది.

యశోద ఎప్పటిలాగే వున్నా ఆమెకొకప్పుడున్న ఒక్క నగలూ యిప్పుడు లేను.

జగన్నాధమిప్పుడు డైలమాలో పడే స్థితినుండి D. M. O. గా ఎందర్నో డైలమాలో పెట్టే స్థితికి చేరుకున్నాడు.

* * *

ప్రిస్క్రిప్షన్ రాస్తూ ఆగిపోయిన డాక్టర్ రాజేశ్వర్రావుకి ఆలోచన్లు ఆగలేదు ఆ జబ్బుకొక్కవలసిన మందు ఆ హాస్పిటల్లోలేదు. బయటుంటుందిగాని ఈ ముసలమ్మకి కొనుక్కొనే శక్తిలేదు. ఉన్న మందే ఇస్తే ఆజబ్బు తగ్గుతుందో, తగ్గదో? తగ్గకపోతే ఆ పిల్ల బతుకుతుంద లేదో? ఆ పసిదికూడా చనిపోతే ఆ ముసల్ది ఏచ్చి శపిస్తుందో? ఏవో? కానీ చేసేదేవుంది ఉన్నమందు రాసిచ్చెయ్యడం తప్ప!

ఆలోచన్లు ఆపిన రాజేశ్వర్రావు కాగితంమీద 'సల్ఫా' బిళ్ళలో మరే 'ఉల్ఫా' బిళ్ళలో రాసిస్తూ భగవంతునికి క్షమాపణ చెప్పుకుంటున్నట్టుగా సన్నగా గొణుక్కున్నాడు.

మూలశంకకు
త్వరగా
నమ్మకమైన
హెడెన్సా
విరేపనముతో
చికిత్సను పొందండి
-శస్త్రచికిత్స
అవసరములేదు!
Bensons-2141-TEL

"పెన్సిలిన్ ఐపోయింది."

మందు రాసి ముసలమ్మని పంపించేసినా అతని మనసు చికాగ్గానే వుంది. అసలీ హాస్పిటల్లో అవసరానికే మందూ ఉండదేం? ఎప్పుడన్నా ఏదో ఒకటి ఐపోవడం న్యాయమే? కాని ఎప్పుడూ ఏదో ఒకూ మందైపోవడమేం! ఎక్కడుందీ మిస్టరీ అనిపించింది. ఎంత ఆలోచించినా అర్థం కాలేదతనికి. అంచేత ఆ సాయంకాలం అందరూ హాస్పిటల్ గార్డెన్‌లో కూర్చునుండగా అదే మాటడిగేడు కో-డాక్టరు మూర్తిని. అడిగిన తరువాత బాధపడ్డాడు—ఎందుకడిగేనా అని. అక్కడ కూర్చున్నవాళ్ళలో మెడికల్ ఆఫీసర్ మాధవరావు కూడా ఉన్నాడు.

"ఇందులో రావుగారి మహిమేమీ లేదు. అంతా జగన్నాథ మహిమే" అంటూ నవ్వేడు టి. బి. స్పెషలిస్ట్ డాక్టర్ రెడ్డి.

"అంటే" అయోమయంగా మొహం పెట్టేసేతను.

రావుగారిని రక్షించడానికా అన్నట్టుగా రెడ్డిగారే మళ్ళీ అందుకున్నారు.

"చెప్తానుండండి! అన్ని హాస్పిటల్స్‌కీ మందులెక్కడనుంచొస్తాయి? గవర్నమెంటునుంచే! గవర్నమెంట్‌లీ చిల్లర దుకాణం పెట్టుకూర్చోలేదు. ఏరోజు మందులారోజు మనకమ్మడానికి. అంచేత ప్రతి హాస్పిటల్‌కి వాళ్ళ డిమాండ్‌నిబట్టి. వీళ్ళ పిలుపునిబట్టి పెన్సిలినే కొంటారో పిప్పరమెంట్లే కొంటారో! కొనుక్కోండని ఎంతో కొంత డబ్బు మొహాన పడేస్తుంది. అంతే, అక్కడితో వాళ్ళ బాధ్యత తీరిపోతుంది. గవర్నమెంటు డబ్బిచ్చి కంపెనీలు మందులిస్తే. మరికొరతేమిటుం డౌను. అదే జగన్నాథం మహిమ: ఎలాగంటారా! మాట వరసకి పెన్సిలిన్ తీసుకుందాం. వన్ డోస్ వయల్ ఖరీదెంత? మీకు తెలీదా? నాకూ సరిగ్గా తెలీదు. ఈ రోజు ధరెంతో సుళువుకోసం రూపాయనుకుందాం. ఫైవ్ డోస్ వయలెంత? ఐదు రూపాయలా? కాదు! మూడు రూపాయలే! మన జిల్లాకి నెలకి పన్నెండు వేలు కావాలనే అనుకుందాం. ఆ డబ్బుతో వన్ డోస్ వయల్స్ కొంటే పన్నెండు వేల డోసులు. ఫైవ్ డోస్ వయల్స్ కొంటే ఇరవై వేల డోసులు వస్తాయి. మొదటిది కొంటే కంపెనీ వాడికి లాభం. రెండోది కొంటే పేషెంట్స్‌కి లాభం. ఎంచేతనంటే కంపెనీవాడు కొట్టేసే కమీషను సిస్టాలెక్కువుంటుందిగాని. డోసులెక్కువుండదు. కంపెనీవాళ్ళకి కావలసింది తమ లాభం కాని. పేషెంట్ల లాభం కాదు. మనపై ఆఫీసర్లు కూడా పేషెంట్ల శ్రేయస్సు కంటే కంపెనీల శ్రేయస్సే ముఖ్యమైనప్పుడు మనకు మందులైపోతూనే వుంటాయి. మరింక నాచేత వివరాలు చెప్పించకండి" అన్నాడు అక్కణ్ణుంచి లేచిపోతూ.

కుర్రడాక్టరికింకా అసలు విషయం అందలేదన్న సంగతి గ్రహించిన మాధవరావు వివరాలు కూడా చెప్పేశాడు.

"మన గురువులు కంపెనీవాళ్ళ దగ్గర కక్కుర్తి పడ్డారన్నమాట." ★

వసుమతిలోఁ జిరకాలము
మశకంబై మనుటకంటె మదకరికుంభ
గ్రసనంబగు సింహంబై
మసలుట యొక గడియ చాలు మైలమభీమా!